VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2011. gada 20. septembrī *

Lieta T-232/10

Couture Tech Ltd, Tortola [*Tortola*] (Britu Virdžīnu salas) [*Îles Vierges britanniques*], ko pārstāv B. Vaijats [*B. Whyatt*], *barrister*,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2010. gada 5. marta lēmumu lietā R 1509/2008-2 attiecībā uz grafiska apzīmējuma, kas attēlo padomju ģerboni, kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju.

* Tiesvedības valoda — angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] (referents), tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un M. van der Vaude [*M. van der Woude*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 21. maijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 7. septembrī,

ņemot vērā Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 9. decembra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītājas pieteikums par noraidījumu,

ņemot vērā, ka lietas dalībnieki mēneša laikā no paziņošanas par rakstveida procesa pabeigšanu nav iesnieguši pieteikumu par tiesas sēdes nozīmēšanu, un tādēļ, pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu, lemjot bez procesa mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2006. gada 22. decembrī prasītāja *Couture Tech Ltd* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Preču zīme, kuru lūdz reģistrēt, ir grafisks apzīmējums, kas attēlots šādi:

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 3., 14., 18., 23., 26. un 43. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

4 Ar 2008. gada 27. augusta lēmumu pārbaudītājs noraidīja reģistrācijas pieteikumu, motivējot ar to, ka preču zīme ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunkts), aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 2. punktu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkts), nozīmē.

5 2008. gada 20. oktobrī prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību par pārbaudītāja lēmumu.

6 Ar 2010. gada 5. marta lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju otrā padome noraidīja apelācijas sūdzību. Apelāciju padome vispirms konstatēja, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir precīzs agrākās Padomju Sociālistisko Republiku Savienības (PSRS) ģerboņa attēls. Apelāciju padome, pamatojoties uz tiesību normām un administratīvo praksi Ungārijā, Latvijā un Čehijas Republikā, uzskatīja, ka ievērojama konkrētās sabiedrības daļa, proti, pamata sabiedrība, kas dzīvo Eiropas Savienības daļā, kurā valdīja padomju režīms, uztvertu ar bijušo PSRS saistītos simbolus kā pretrunā esošus sabiedriskajai kārtībai un vispārpieņemtiem morāles principiem. Apelāciju padome no tā secināja, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir pretrunā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktam vismaz attiecībā uz Ungārijas un Latvijas teritoriju. Apelāciju padome uzskata, ka no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta izriet, ka, lai noraidītu reģistrācijas pieteikumu, pietiek, ja vienā dalībvalstī apzīmējums tiek uzskatīts par pretrunā esošu sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem. Šādos apstākļos Apelāciju padome secināja, ka preču zīmes reģistrācija ir jānoraida saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktu un 7. panta 2. punktu.

Lietas dalībnieku prasījumi

7 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu;

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

8 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

9 Prasītāja izvirza divus pamatus saistībā ar, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta pārkāpumu un, otrkārt, tiesiskās paļāvības aizsardzības principa un tiesiskās drošības principa pārkāpumu.

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta pārkāpumu

10 Pirmais pamats ietver divas daļas. Pirmā daļa ir saistīta ar kļūdu tiesību piemērošanā, ko Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta interpretācijā esot pieļāvusi Apelāciju padome. Otrais pamats ir saistīts ar kļūdu vērtējumā, ko Apelāciju padome esot pieļāvusi, piemērojot šīs pašas normas attiecībā uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi.

Par pirmo daļu — kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktu un 7. panta 2. punktu

— Lietas dalībnieku argumenti

11 Prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka pretēji tam, ko uzskata Apelāciju padome, no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta neizriet, ka apzīmējumu nereģistrē, ja uz to attiecas šīs pašas regulas 7. panta 1. punktā paredzētais absolūtais atteikuma pamatojums vienīgi kādā Savienības daļā.

12 Prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktam ir cits mērķis. Šī norma esot piemērojama gadījumos, kad atsevišķu valstu tiesībās vai nu nav paredzēti noteikumi, kas atbilst katram no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā paredzētajiem absolūtā atteikuma pamatojumiem, vai ir paredzēti papildu absolūta atteikuma

pamatojumi salīdzinājumā ar tiem, kas ietverti iepriekš minētajā normā. Minētās normas piemērošanas sekas esot tādas, ka neatkarīgi no tā, kādi absolūta atteikuma pamatojumi ir paredzēti dažādās dalībvalstīs, vienīgie atbilstošie pamatojumi Kopienas preču zīmes reģistrācijas procesā esot tie, kas uzskaitīti Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā.

13 Prasītāja uzskata, ka tās nostāju apstiprina vārdu "arī tad, ja" lietojums Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktā. Minētās normas interpretācija, ko aizstāv Apelāciju padome, ļaujot domāt, ka šie vārdi ir saprotami kā tādi, kas nozīmē "kad", "ja" un "ir pietiekami, ja" un tādējādi balstās uz kļūdainu izpratni.

14 Prasītāja piebilst, ka, lai gan Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkts attiecas uz visiem šīs pašas regulas 7. panta 1. punktā paredzētajiem absolūtā atteikuma pamatojumiem, minētā 7. panta 2. punkta interpretācija, kādu izmanto Apelāciju padome, nevarot attiekties uz katru no šiem pamatojumiem un it īpaši uz minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto pamatojumu.

15 Otrkārt, prasītāja, pamatojoties uz savu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta interpretāciju, norāda, ka pretēji tam, ko uzskata Apelāciju padome, šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta f) apakšpunktā ietvertie jēdzieni "sabiedriskā kārtība" un "vispārpieņemtie morāles principi" ir jāinterpretē kā tādi, kas nozīmē Savienības sabiedrisko kārtību un vispārpieņemtos morāles principus. Attiecīgi šo jēdzienu saturs esot jāanalizē, pamatojoties uz Savienības tiesībām, mērķiem un pamata principiem, uz kuriem tā ir balstīta un kuriem pievienojas visas dalībvalstis, kā arī uz tādiem starptautiskajiem nolīgumiem kā 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija (turpmāk tekstā — "ECPAK"). Savukārt neesot nozīmes dažādu dalībvalstu tiesību aktiem, sabiedriskajai kārtībai un vispārpieņemtajiem morāles principiem, kas var atšķirties no tiem, kuri pastāv Savienības līmenī.

16 Prasītāja šajā ziņā norāda, ka atšķirībā no valstu preču zīmēm, Kopienas preču zīmes loma ir piedalīties saimnieciskās darbības attīstībā kopējā tirgū. Līdz ar to saskaņā tostarp ar Regulas Nr. 207/2009 preambulas 2.–4. apsvērumu Kopienas preču zīmi reglamentējot vienoti Savienības tiesību akti, tai esot piešķirta vienota aizsardzība un tā radot sekas visā Savienības teritorijā.

17 Tāpat saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 preambulas 12. apsvērumu ITSB esot neatkarīga institūcija, kas darbojas Savienības tiesību ietvaros. Šādos apstākļos prasītāja uzskata, ka gan ITSB, gan Savienības tiesām ir pienākums īstenot minēto regulu, pamatojoties uz politiku, kas ir neatkarīga no katras atsevišķas dalībvalsts politikas.

18 Turklāt pieeja, kurā tiek ņemta vērā dažādu dalībvalstu sabiedriskā kārtība un vispārpieņemtie morāles principi, pārmērīgi apgrūtinātu Kopienas preču zīmes reģistrācijas procesu, kaitējot [reģistrācijas] pieteikuma iesniedzējam. Tā arī radītu preču zīmes, kas ir pretēja tikai vienā no Savienības 27 dalībvalstīm esošajai sabiedriskajai kārtībai un vispārpieņemtajiem morāles principiem, reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam pienākumu iegūt un uzturēt 26 valstu reģistrācijas. Šis apstāklis esot jo vairāk nozīmīgs, ņemot vērā, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 110. panta 2. punktu Kopienas preču zīmes izmantošanu var aizliegt dalībvalstī tostarp, pamatojoties uz šīs valsts krimināltiesībām, tomēr šis apstāklis nav pamats, lai attiecīgās Kopienas preču zīmes īpašniekam tiktu atņemtas viņa tiesības.

19 Prasītāja uzskata, ka tās nostāju apstiprina judikatūra, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmes tiesiskais regulējums ir autonoma sistēma, kuras piemērošana ir neatkarīga no jebkuras valsts sistēmas. Šī judikatūra nozīmējot, ka nav jāņem vērā ne dalībvalstu [tiesību] elementi, ne Kopienas preču zīmes izmantošanas saderīgums ar šo pašu dalībvalstu krimināltiesībām.

20 Pakārtoti pieņemot, ka Vispārējā tiesa uzskata, ka ir jāņem vērā sabiedriskā kārtība un vispārpieņemtie morāles principi katrā atsevišķā dalībvalstī, prasītāja norāda, ka ITSB īstenotajā pārbaudē attiecīgi ir jāņem vērā visas dalībvalstis vai atsevišķas šo dalībvalstu grupas, nevis vienīgi tās, kuras tā izvēlas norādīt. It īpaši esot jāveic "līdzsvarota īstenošana", jo kādas dalībvalsts vai kādas dalībvalstu grupas viedoklim nav jābūt pārsvarā pār visu Savienību.

21 ITSB apstrīd prasītājas argumentu pamatotību.

— Vispārējās tiesas vērtējums

22 Visupirms saskaņā ar judikatūru Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmi nereģistrē, ja uz to kādā Savienības daļā attiecas viens no šīs pašas regulas 7. panta 1. punktā paredzētajiem absolūtiem atteikuma pamatojumiem. Šādu daļu attiecīgā gadījumā var veidot viena dalībvalsts (šajā ziņā skat. Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-25/05 P *Storck*/ITSB, 81. un 83. punkts).

23 Runājot par prasītājas argumentiem, ar kuriem tiek apšaubīta šī interpretācija, vispirms ir jānorāda, ka šī interpretācija nav pretrunā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta formulējumam. Vārdu "arī tad, ja" lietojums šajā normā nozīmē, ka, ja uz apzīmējumu attiecas absolūts atteikuma pamatojums vienīgi kādā Savienības daļā, tas nerada šķērsli, lai piemērotu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktu. Tādējādi, aplūkojot minētās regulas 7. panta 1. un 2. punktu kopsakarā, preču zīmi nereģistrē, kad uz to attiecas absolūts atteikuma pamatojums visā Savienības teritorijā vai kad tas notiek vienīgi kādā šīs teritorijas daļā.

24 Turpinot, lai gan Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkts ir formulēts vispārēji, tomēr no šī formulējuma neizriet, ka tajā paredzētais noteikums noteikti ir jāpiemēro attiecībā uz katru no minētās regulas 7. panta 1. punktā norādītajiem atteikuma pamatojumiem. Turklāt attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto absolūto atteikuma pamatojumu, kuru īpaši izceļ prasītāja, ir pilnīgi iespējams, ka apzīmējumam nav atšķirtspējas vienīgi kādā Savienības daļā, tostarp tādēļ, ka tam ir semantisks saturs vienīgi atsevišķās valodās, vai ar attiecīgo preču vai pakalpojumu saistīto atšķirīgo tirdzniecības veidu dēļ.

25 Visbeidzot ir jānorāda, ka, lai gan Kopienas preču zīmes reģistrācijas procesā nozīme ir vienīgi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā paredzētajiem absolūtā atteikuma pamatojumiem neatkarīgi no dalībvalstu tiesībās paredzētajiem absolūtā atteikuma pamatojumiem, tas izriet no regulas kā visā tās kopumā saistoša un katrā dalībvalstī tieši piemērojama tiesību akta rakstura. Šajā ziņā minētās normas formulējums ietver vispusīgu absolūta atteikuma pamatojumu sarakstu, kurā nav veiktas atsauces uz dalībvalstu tiesībās paredzētajiem absolūtā atteikuma pamatojumiem. Līdzīgi Regulas Nr. 207/2009 1. panta 1. punktā ir precizēts, ka Kopienas preču zīmes tiek reģistrētas saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem un tajā paredzētajā veidā. Līdz ar to nevar pieņemt prasītājas piedāvāto Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta interpretāciju, jo tā liegtu minētās normas lietderīgu iedarbību.

26 Šādos apstākļos ir jāsecina, tāpat kā to ir konstatējusi Apelāciju padome, ka no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta un 2. punkta izriet, ka preču zīmi nereģistrē gadījumā, kad tā ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem kādā Savienības daļā, un šo daļu attiecīgā gadījumā var veidot viena dalībvalsts.

27 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu par to, vai jēdzieni "sabiedriskā kārtība" un "vispārpieņemtie morāles principi" ir jāinterpretē, ņemot vērā vienīgi visām dalībvalstīm kopīgos apstākļus, vai ir jāņem vērā arī katras atsevišķas dalībvalsts īpašie apstākļi, ir

jānorāda, ka saskaņā ar judikatūru preču zīmes pamata funkcija ir identificēt preces vai pakalpojuma komerciālo izcelsmi, lai tādējādi ļautu patērētājam, kurš iegūst ar preču zīmi aptverto preci vai pakalpojumu, turpmākas iegūšanas reizē izdarīt to pašu izvēli, ja pieredze izrādās pozitīva, vai izdarīt citu izvēli, ja pieredze izrādās negatīva (Vispārējās tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-34/00 *Eurocool Logistik*/ITSB ("EUROCOOL"), *Recueil*, II-683. lpp., 37. punkts).

28 Tādējādi preču zīme ir paredzēta, lai to izmantotu sabiedrība, kuru veido ar to apzīmēto preču un pakalpojumu patērētāji.

29 Vispārējās intereses, kas pamato Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzēto absolūto atteikuma pamatojumu, ir nepieļaut tādu apzīmējumu reģistrāciju, ar kuriem šādas izmantošanas laikā Savienības teritorijā tiktu pārkāpta sabiedriskā kārtība vai vispārpieņemtie morāles principi.

30 Šādos apstākļos Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētā absolūtā atteikuma pamatojuma esamība ir jāvērtē, ņemot vērā preču vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem ir lūgta reģistrācija, vidusmēra patērētāja, kurš atrodas Savienības teritorijā, uztveri.

31 Pirmkārt, patērētāji, kas atrodas Savienības teritorijā, pēc definīcijas atrodas kādas dalībvalsts teritorijā.

32 Otrkārt, apzīmējumi, kurus konkrētā sabiedrības daļa var uztvert kā pretrunā esošus sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem, nav vieni un tie paši visās dalībvalstīs, tostarp lingvistisku, vēsturisku, sociālu vai kultūras iemeslu dēļ.

33 Tādēļ uztveri par to, vai preču zīme ir vai nav pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem, ietekmē konkrētās dalībvalsts, kurā atrodas patērētāji, kas veido konkrētās sabiedrības daļu, apstākļi.

34 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, lai piemērotu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētā absolūtā atteikuma pamatojumu, ir jāņem vērā ne vien visām Savienības dalībvalstīm kopīgie apstākļi, bet arī atsevišķu dalībvalstu īpašie apstākļi, kas var ietekmēt šajās dalībvalstīs esošās konkrētās sabiedrības daļas uztveri.

35 Šo secinājumu nevar atspēkot prasītājas argumenti.

36 Tādējādi, pirmkārt, Kopienas preču zīmju tiesiskais režīms ir autonoma sistēma, kuras piemērošana ir neatkarīga no jebkuras valsts [tiesību] sistēmas (skat. Vispārējās tiesas 2005. gada 13. septembra spriedumu lietā T-140/02 *Sportwetten*/ITSB — *Intertops Sportwetten* ("INTERTOPS"), Krājums, II-3247. lpp., 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Šis apstāklis nozīmē tostarp, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētā absolūtā atteikuma pamatojuma esamība visos gadījumos ir jāvērtē saskaņā ar šajā normā paredzēto kritēriju, tā interpretācijā ņemot vērā Savienības teritorijā vai kādā šīs teritorijas daļā esošās konkrētās sabiedrības daļas uztveri. Savukārt Kopienas preču zīmju tiesiskā režīma autonomais raksturs ļauj ņemt vērā dalībvalstu īpašos apstākļus, kas var ietekmēt šo uztveri.

37 Šajā kontekstā runājot par atsevišķu dalībvalstu tiesībām un administratīvo praksi, uz ko apstrīdētajā lēmumā ir atsaukusies Apelāciju padome, ir jānorāda, ka šie elementi ir tikuši ņemti vērā nevis to normatīvās vērtības dēļ, bet gan kā faktu norādes, kas ļauj izvērtēt to, kā attiecīgajās dalībvalstīs esošā konkrētā sabiedrības daļa uztver ar bijušo

PSRS saistītos simbolus. Šādos apstākļos Apelāciju padomei nevar pārmest to, ka tā šajā ziņā nav ņēmusi vērā Kopienas preču zīmju tiesiskā režīma autonomo raksturu.

38 Otrkārt, mērķis attīstīt kopējo tirgu neattaisno to, ka tiek pārkāpta sabiedriskā kārtība vai vispārpieņemtie morāles principi kādā šī tirgus daļā.

39 Treškārt, tā kā no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta izriet, ka ITSB pārbauda faktus pēc savas iniciatīvas, nevar uzskatīt, ka iepriekš 34. punktā izklāstītā interpretācija pārmērīgi apgrūtinātu reģistrācijas procesu, kaitējot [reģistrācijas] pieteikuma iesniedzējam. ITSB ir jāpārbauda absolūta atteikuma pamatojumu esamība visās Savienības daļās. Līdz ar to [reģistrācijas] pieteikuma iesniedzējam ir jāsniedz savi apsvērumi attiecībā uz iebildumiem, kurus savas pārbaudes beigās faktiski ir izvirzījis pārbaudītājs.

40 Ceturtkārt, nepieciešamība iegūt un uzturēt valstu reģistrācijas gadījumā, kad uz preču zīmi vienīgi kādā Savienības daļā attiecas kāds no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā paredzētajiem absolūtā atteikuma pamatojumiem, ir Kopienas preču zīmes vienotā rakstura, kas nostiprināts Regulas Nr. 207/2009 preambulas trešajā apsvērumā, kā arī tās 1. panta 2. punktā, tiešās sekas. Tātad šis apstāklis ir raksturīgs minētās regulas sistēmai.

41 Piektkārt, Regulas Nr. 207/2009 110. panta 2. punktā ir paredzēta Kopienas preču zīmes, kas ir tikusi reģistrēta, izmantošanas aizliegšana. Attiecīgi uz šo normu nevar atsaukties pārbaudes par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētā absolūtā atteikuma pamatojuma esamību ietvaros, kas tiek veikta pirms preču zīmes reģistrācijas.

42 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, pirmkārt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktu apzīmējumu nereģistrē, ja uz to attiecas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais absolūtā atteikuma pamatojums vienīgi kādā Savienības daļā, tostarp attiecīgā gadījumā vienā dalībvalstī, un, otrkārt, ka jēdzienu "sabiedriskā kārtība" un "vispārpieņemtie morāles principi" interpretācijā ir jāņem vērā katras atsevišķas dalībvalsts īpašie apstākļi.

43 Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par otro daļu — kļūdu vērtējumā, piemērojot reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktu un 2. punktu

— Lietas dalībnieku argumenti

44 Prasītāja, pamatojoties uz savu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta un 2. punkta interpretāciju, kuru tā izklāstījusi pirmajā daļā, apgalvo, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme nav pretrunā Savienības sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem un ka līdz ar to neesot jānoraida tās reģistrācija.

45 Prasītāja šajā ziņā norāda pirmām kārtām, ka atšķirībā no svastikas bijušās PSRS ģerboņa politiskā konotācija ir vājināta un pārveidota provokatīvā konotācijā, kas saistīta ar avangarda jēdzienu tādējādi, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir ieguvusi "jaunu atšķirtspēju".

46 Prasītāja piebilst, ka emblēma, ko veido reģistrācijai pieteiktā preču zīme, nav tikusi aizliegta nevienā no Savienības dalībvalstīm, turklāt Komisija 2005. gadā esot noraidījusi lūgumu par vispārēju komunistu simbolu aizliegumu. Faktam, ka atsevišķi šo simbolu izmantošanas gadījumi Ungārijā un Latvijā ir iespējami aizliegti, neesot nozīmes reģistrācijas procesā.

47 Visbeidzot, prasītāja uzsver, ka nav izslēgts, ka tādu simbolu kā reģistrācijai pieteiktā preču zīme izmantošanas aizliegumi, kas paredzēti Ungārijas un Latvijas tiesībās, ir pretrunā ECPAK.

48 ITSB apstrīd prasītājas argumentu pamatotību.

— Vispārējās tiesas vērtējums

49 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktu nereģistrē preču zīmes, kas ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem.

50 No tā, kas ir izklāstīts šī [prasības] pamata pirmajā daļā, izriet, ka pārbaude par to, vai preču zīme ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem, ir jāveic, ņemot vērā, kā šo preču zīmi tās izmantošanas laikā uztver konkrētā sabiedrības daļa, kas atrodas Savienības teritorijā vai kādā tās daļā. Šo daļu attiecīgā gadījumā var veidot viena dalībvalsts.

51 Izskatāmajā lietā, pirmkārt, nav apstrīdēts, ka konkrētā sabiedrības daļa ir plaša sabiedrība. Līdz ar to, kā Apelāciju padome to ir pamatoti norādījusi apstrīdētā lēmuma 37. punktā, ir jāņem vērā šajā sabiedrības daļā ietilpstošā vidusmēra patērētāja, kuram piemīt parasts sensibilitātes un tolerances līmenis, uztvere.

52 Apelāciju padomes secinājums, saskaņā ar kuru reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem, ir pamatots tostarp ar faktoru pārbaudi attiecībā uz situāciju Ungārijā zināmas ietekmes dēļ, ko nesenā pagātnē šajā dalībvalstī īstenoja bijusī PSRS.

53 Apelāciju padome ir atsaukusies, pirmkārt, uz *1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről* (1978. gada Likuma Nr. IV par Kriminālkodeksu, turpmāk tekstā — "Ungārijas Kriminālkodekss") 269/B pantu ar nosaukumu "Despotisma simbolu izmantošana". Šajā pantā ir paredzēts šādi:

"(1) Ikviena persona, kas

a) izplata,

b) izmanto plašā sabiedrībā,

c) publiski izrāda

svastiku, SS zīmotnes, kāškrustu, sirpi un āmuru, sarkanu piecstaru zvaigzni vai citus simbolus, kas attēlo kādu no šīm apzīmējumiem, — nepastāvot smagāka pārkāpuma sastāvam — izdara kriminālpārkāpumu, par ko ir paredzēts naudas sods.

(2) Nav sodāmas personas, kas veic 1. punktā norādītās darbības ar mērķi izplatīt zināšanas, izglītojošu, zinātnisku un mākslinieciskuinformāciju vai ziņas par vēsturiskiem vai mūsdienu notikumiem.

(3) 1. un 2. punkta noteikumus nepiemēro attiecībā uz pašreizējiem valstu oficiālajiem simboliem."

54 Apelāciju padome ir precizējusi, ka saskaņā ar Ungārijas Krimināl kodeksa komentāriem simbols apzīmē ideju, personu vai notikumu ar zīmotni vai attēlu, kas izveidota, lai savstarpēji saistītu minēto apzīmējumu un attiecīgo ideju, personu vai notikumu. Turklāt publiska izmantošana ietverot gadījumu, kad apzīmējums ir izvietots uz preces kā preču zīme, kad prece tiek izplatīta tirgū.

55 Otrkārt, Apelāciju padome ir atsaukusies uz *Magyar Szabadalmi Hivatal* (Ungārijas Patentu birojs), kas kopš 2011. gada 1. janvāra ir *Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala* (Ungārijas Intelektuālā īpašuma birojs), pamatnostādnēm, saskaņā ar kurām apzīmējumi, kas ietver "despotisma simbolus", tiek uzskatīti par pretrunā esošiem sabiedriskajai kārtībai.

56 Ņemot vērā šos faktorus, Apelāciju padome uzskatīja, ka Ungārijā esošā konkrētā sabiedrības daļa uztverot reģistrācijai pieteikto preču zīmi kā pretrunā esošu sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem tā iemesla dēļ, ka tā simbolizē bijušo PSRS.

57 Attiecībā uz šī konstatējuma pamatotību vispirms ir jānorāda, ka, vērtējot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētā absolūtā atteikuma pamatojuma esamību, tādi no valsts tiesībām izrietoši elementi kā tie, kurus izskatāmajā lietā ir pārbaudījusi Apelāciju padome, nav piemērojami to normatīvās vērtības dēļ

un tātad nav ITSB saistošas tiesību normas. Kā tas ir atgādināts iepriekš 36. punktā, Kopienas preču zīmju tiesiskais režīms ir autonoma sistēma, kuras piemērošana ir neatkarīga no jebkuras valsts [tiesību] sistēmas.

58 Tomēr šie elementi ir faktu norādes, kas ļauj izvērtēt to, kā attiecīgajā dalībvalstī esošā konkrētā sabiedrības daļa uztver atsevišķas apzīmējumu kategorijas.

59 Tādējādi izskatāmajā lietā no Ungārijas Krimināl kodeksa 269/B panta noteikumiem, kā tie ir interpretēti tiesību doktrīnā un izskaidroti administratīvajā praksē, izriet, ka Ungārijas likumdevējs ir uzskatījis par nepieciešamu aizliegt atsevišķus "despotisma simbolu" izmantošanas gadījumus, tostarp sirpi un āmuru un sarkanu piecstaru zvaigzni. Saistībā ar šo aizliegumu, kas ietver arī minēto apzīmējumu kā preču zīmju izmantošanu, ir paredzēti krimināl sodi.

60 Prasītāja neapstrīd Apelāciju padomes konstatējumu, saskaņā ar kuru "despotisma simbolu" kā preču zīmes izmantošanas aizliegums nozīmē, ka Ungārijā šādi simboli tiek uzskatīti par pretrunā esošiem sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem.

61 Tāpat nav apstrīdēts, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir bijušās PSRS ģerboņa attēls un ka tā ietver tostarp sirpi un āmuru, un sarkanu piecstaru zvaigzni.

62 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka lielākā Ungārijā esošās konkrētās sabiedrības daļa uztvertu reģistrācijai pieteikto preču zīmi kā pretrunā esošu sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmē.

63 Prasītājas argumenti nevar atspēkot šo konstatējumu.

64 Tādējādi no iepriekš minētā izriet, ka attiecībā uz Ungāriju bijušās PSRS ģerboņa semantiskais saturs nav ticis vājināts vai pārveidots tiktāl, ka tas vairs netiktu uztverts kā politiskais simbols. Kā to ir atgādinājusi Apelāciju padome, lielākā Ungārijā esošās konkrētās sabiedrības daļa ir piedzīvojusi bijušās PSRS izšķirošās ietekmes periodu.

65 To papildina fakts, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme attēlo vienīgi bijušās PSRS ģerboni un attiecīgi neietver papildu elementus, kas var vājināt vai pārveidot šī simbola semantisko saturu.

66 Izskatāmajā lietā nav nozīmes apstāklim, saskaņā ar kuru atsevišķi "despotisma simbolu" izmantošanas gadījumi Ungārijas tiesībās nav aizliegti. No 27.–29. un 50. punkta iepriekš izriet, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētā absolūtā atteikuma pamatojuma esamības pārbaude ir jāveic, ņemot vērā veidu, kādā šis apzīmējums tiktu uztverts, to izmantojot kā preču zīmi.

67 Visbeidzot, Vispārējās tiesas kompetencē neietilpst vērtējums par Ungārijas Kriminālkodeksa 269/B panta saderīgumu ar ECPAK. Katrā ziņā šim apstāklim nav nozīmes izskatāmajā lietā, jo no 57. un 58. punkta iepriekš izriet, ka minētā norma ir jāņem vērā nevis tās normatīvās vērtības dēļ, bet gan kā faktu norāde, kas ļauj vērtēt Ungārijā esošās konkrētās sabiedrības daļas uztveri.

68 Savukārt saskaņā ar LES 6. panta 3. punktu pamattiesības, kas garantētas ECPAK un kas izriet no dalībvalstu kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām, ir Savienības tiesību vispārīgo principu pamats. Līdz ar to šo pamattiesību ievērošana ir Savienības tiesību aktu, kāds ir apstrīdētais lēmums, tiesiskuma nosacījums, un Savienības tiesām ir jānodrošina to ievērošana.

69 Šajā ziņā saskaņā ar ECPAK 10. panta 1. punktu vārda brīvība ietver jebkuras personas tiesības saņemt un izplatīt informāciju un idejas bez valsts institūciju iejaukšanās.

70 Saskaņā ar ECPAK 10. panta 2. punktu vārda brīvības īstenošana var tikt pakļauta noteiktiem likumā paredzētiem ierobežojumiem, kas nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā tostarp valsts drošībai, teritoriālajai integritātei vai sabiedriskajai drošībai, lai aizsargātu kārtību un nepieļautu noziegumu vai lai aizsargātu morāles normas.

71 Prasītāja nesniedz nevienu argumentu, lai pierādītu, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrācijas atteikums ir iejaukšanās ECPAK 10. panta 1. punktā garantētās brīvības īstenošanā, kas neatbilst šī paša panta 2. punktā paredzētajām prasībām. Tādējādi katrā ziņā prasītājai nav pamata šajā tiesvedībā atsaukties uz ECPAK.

72 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka Ungārijā esošā konkrētā sabiedrības daļa uztver reģistrācijai pieteikto preču zīmi kā pretrunā esošu sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem un ka līdz ar to tās reģistrācija ir jāatsaka, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktu un 2. punktu.

73 Līdz ar to pirmā [prasības] pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota, nevērtējot pārējos elementus, kurus Apelāciju padome ir pārbaudījusi attiecībā uz Latvijā un Ungārijā esošās konkrētās sabiedrības daļas uztveri.

74 Tā kā pirmā pamata abas daļas ir noraidītas, šis pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu — tiesiskās paļāvības aizsardzības principa un tiesiskās drošības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

75 Prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu un tiesiskās drošības principu, jo tā atteica pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, lai gan ITSB bija piekritis reģistrēt tās preču zīmi Nr. 3958154, kura attiecās uz to pašu apzīmējumu un tika izvērtēta tādos pašos apstākļos kā reģistrācijai pieteiktā preču zīme. ITSB, veicot preču zīmes Nr. 3958154 reģistrāciju, esot sniedzis prasītājai netieši izteiktus precīzus un beznosacījuma solījumus par to, ka attiecīgais apzīmējums ir reģistrējams.

76 Prasītāja šajā kontekstā iebilst Apelāciju padomes argumentam, saskaņā ar kuru preču zīmes Nr. 3958154 reģistrācija esot kļūdas rezultāts. Reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam neesot jānosaka, vai pārbaudes rezultāts ir uzticams. Gluži pretēji, ITSB esot jāveic visaptveroša un adekvāta pārbaude un jāpiemēro Regula Nr. 207/2009 skaidrā un konkrētā veidā.

77 Prasītāja piebilst, ka, ciktāl tai ir zināms, preču zīmes Nr. 3958154 pārbaudes procesā nav pieļauta neviena kļūda.

78 ITSB apstrīd prasītājas argumentu pamatotību.

Vispārējās tiesas vērtējums

79 Saskaņā ar judikatūru Apelāciju padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz Regulu Nr. 207/2009, kā to ir interpretējušas Savienības tiesas, nevis uz tās agrāko lēmumu praksi (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2002. gada 27. februāra spriedumu lietā T-106/00 *Streamserve*/ITSB ("STREAMSERVE"), *Recueil*, II-723. lpp., 66. punkts).

80 Līdz ar to prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka ITSB, reģistrējot preču zīmi Nr. 3958154, ir tai sniedzis solījumus attiecībā uz to, ka pieteiktā preču zīme ir reģistrējama. *A fortiori*, prasītāja nevar likumīgi pamatoties uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu šajā ziņā.

81 Turklāt neatkarīgi no jautājuma par to, vai preču zīmes Nr. 3958154 reģistrācija ir kļūdas rezultāts, pirmā [prasības] pamata vērtējums neļauj konstatēt, ka apstrīdētajā lēmumā, kas ir vienīgais lēmums šajā prasībā, būtu pieļauts jebkāds Regulas Nr. 207/2009 pārkāpums.

82 Šādos apstākļos otrais pamats un attiecīgi prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

83 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nosprież:

1) prasību noraidīt;

***2) Couture Tech Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 20. septembrī.

[Paraksti]